

Slepý optimista

Jsem žena. Půvabná. Hladký obličej, pěkná postava. Empatická, milá. Oblíbená.

Nedávno jsem ale šla do optiky pro nové kontaktní čočky. Mám totiž vzácnou oční vadu. Mimochodem, všechny moje vady jsou velmi vzácné, oči tedy nesmějí být výjimka. Při této oční vadě musím prý mít kontaktní čočky, povídali mi lékaři po vyšetření očí.

Vešla jsem tedy do optiky. Optik byl milý mladý muž. Nasadila jsem si zručně kontaktní čočky a strnula. Přede mnou se v zrcadle objevila stará bába s lícemi jako harmonika, podivným výrazem a vetchého vzezření. Optik, ten stařík proti mně, vypadal, že mne takovou zná od začátku, protože se vůbec nedivil.

Vyjekla jsem: „Jsem stará!!!“ a pak jsem se rozesmála. Naráz jsem pochopila důvod mého dosavadního optimismu; já se neviděla!

Teď mám dvě možnosti; zůstat šťastná slepá optimistická žena, nebo uvědomělá stará bába. Hádejte, kterou si vyberu?

(Kontaktní čočky mám pěkně uložené v poličce na komodě a předpokládám, že je hned tak nevytáhnu. :)) A na další vyšetření očí nebo jiné části mého rozverného optimistického člověka víckrát chodit nebudu.

Lidka Hénková

slovakteraleci.com